

ne pahoja” (3. Nefi 27:14). Se, joka elää pyhitettyä elämää, ei pyri käyttämään toista hyväkseen vaan kääntää pikeminkin toisen posken, ja jos häneltä vaaditaan paitaa, hän antaa viittansakin (ks. Matt. 5:39–40). Ankarimmin Vapahtaja nuhteli tekopyhiä. Tekopyhyys on hirvittävän tuhoisaa paitsi tekopyhälle myös niille, jotka näkevät hänen käyttäytymisensä tai tietävät siitä, etenkin lapsille. Se on uskoa tuhoavaa, kun taas kunnia on viljavaa maata, jossa uskon siemen menestyy.

Pyhitetty elämä on kaunista. Sen voima ja seesteisyys ovat kuin sangen hedelmällinen puu, ”joka on istutettu hyvään maahan puhtaan virran partaalle ja joka tuottaa paljon arvokasta hedelmää” (OL 97:9). Erityisen merkityksellistä on pyhitetyn miehen tai naisen vaikutus muihin, etenkin niihin, jotka ovat läheisimpiä ja rakkaimpia. Monien niiden pyhittäytyminen, jotka ovat olleet ennen meitä, ja muiden, jotka elävät keskuudessamme, on auttanut laskemaan meidän onnemme perustan. Samalla tavalla tulevat sukupolvet saavat rohkeutta teidän pyhittävyydestä elämästänne ja tunnustavat olevansa velkaa teille kaikesta siitä, mitä heillä on ja millä on todellista merkitystä. Rukoilen, että me pyhittäisimme itsemme Jumalan poikina ja tyttärinä, ”että me hänen ilmestyessään olisimme hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo” (Moroni 7:48; ks. myös 1. Joh. 3:2). Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. *Ihmisen onnen etsintä*, Multivideo 1, 1964.
2. B. H. Roberts, ”Brigham Young: A Character Sketch”, *Improvement Era*, kesäkuu 1903, s. 574.
3. *Past and Present*, 1843, s. 251.
4. Ks. ”Valmistautuminen tuo siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 64–67.
5. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Asioista, joilla on eniten merkitystä

Jos teidän on vaikeaa tuntea riemua elämän ja sen kiireisen tahdin ja monien paineiden vuoksi, niin ehkäpä nyt on hyvä aika keskittyä uudelleen siihen, millä on eniten merkitystä.

On merkittävää, kuinka paljon voimme oppia elämästä tutkimalla luontoa. Tiedemiehet voivat esimerkiksi katsoa puun renkaita ja tehdä päteviä arvauksia siitä, millaisia ilmasto ja kasvuolosuhteet olivat satoja ja jopa tuhansia vuosia sitten. Yksi niistä asioista, joita opimme tutkimalla puiden kasvua, on se, että niinä aikoina, kun olosuhteet ovat ihanteelliset, puut kasvavat normaaliin tahtiin. Mutta aikoina, jolloin kasvuolosuhteet eivät ole ihanteelliset, puut hidastavat kasvuaan ja käyttävät energiansa säilymisen kannalta välttämättömiin perusasioihin.

Jotkut teistä saattavat tässä vaiheessa ajatella: ”Tuo kaikki on oikein hienoa ja hyvää, mutta mitä tekemistä sillä on lentämisen kanssa?” Antakaa-han kun kerron.

Oletteko koskaan olleet lentokoneessa ja kokeneet turbulenssin? Yleisin turbulenssin aiheuttaja on äkillinen muutos ilman liikkeissä, mikä saa lentokoneen heilahtelemaan, kallistumaan ja vaappumaan. Vaikka koneet on rakennettu kestävämpään ja kovempaan turbulenssia kuin mihin normaalilla lennolla voi joutua, se voi

silti olla matkustajista huolestuttavaa.

Mitä luulette lentäjien tekevän, kun he joutuvat turbulenssiin? Harjoitteleva lentäjä saattaa ajatella, että nopeuden lisääminen on hyvä strategia, koska se vie turbulenssin läpi nopeammin. Mutta se voi olla väärä ratkaisu. Ammattilentäjät ymmärtävät, että turbulenssin läpi voi lentää optimaalisella nopeudella, joka minimoii turbulenssin kielteiset vaikutukset. Ja suurimman osan aikaa se tarkoittaa nopeuden vähentämistä. Sama periaate soveltuu myös tiessä oleviin hidasteisiin.

Siksi hyvä neuvo epäsuotuisissa olosuhteissa on hidastaa vähän, vakauttaa kurssi ja keskittyä olennaisiin asioihin.

Nykyajan elämän tahti

Tämä on yksinkertainen mutta ratkaiseva ohje opittavaksi. Tämä ohje voi tuntua loogiselta, kun on kyse puista tai turbulenssista, mutta on yllättävää, kuinka helppoa on unohtaa se, kun on kyse näiden periaatteiden soveltamisesta omaan jokapäiväiseen elämäämme. Kun stressitaso kohoaa, kun joutuu ahdinkoon, kun murhenäytelmä osuu kohdalle, me pyrimme

liian usein pitämään yllä samaa kiireistä tahtia tai jopa lisäämään sitä ajatellen jostakin syystä, että mitä kiihkeämpi tahtimme on, sitä paremmin selviämme.

Yksi nykyajan elämän piirteistä näyttää olevan, että liikumme alati kiihtyvää vauhtia turbulenssista tai vastuksista huolimatta.

Olkaamme rehellisiä. On aika helppoa olla kiireinen. Me kaikki pysytymme keksimään listan tehtäviä, jotka valtaavat aikataulumme. Jotkut saattavat jopa ajatella, että heidän arvonsa riippuu heidän tehtävälisansa pituudesta. He täyttävät vapaat hetkensä lukuisilla tapaamisilla ja toisarvoisilla asioilla – jopa stressin ja väsymyksen hetkinä. Koska he tekevät tarpeettomasti elämänsä monimutkaiseksi, he tuntevat usein itsensä entistä turhautuneemmiksi, kokevat vähemmän iloa eikä heidän elämässään tunnu useinkaan olevan merkitystä.

On sanottu, että mistä tahansa hyveestä, kun se viedään äärimmäisyyteen, voi tulla pahe. Liian monien asioiden mahduttaminen päiviimme sopisi varmastikin tähän luokkaan. Jossakin vaiheessa merkkipaaluista voi tulla myllynkiviä ja kunnianhimoisista tavoitteista kahleita kaulaamme.

Mikä on ratkaisu?

Viisaat ymmärtävät puun renkaiden ja ilman turbulenssin opetukset ja soveltavat niitä elämäänsä. He vastustavat kiusausta tempautua jokapäiväisen elämän kuumeiseen kiireeseen. He noudattavat neuvoa: ”Elämässä on kyse muustakin kuin sen

nopeuttamisesta.”¹ Lyhyesti sanottuna he keskittyvät niihin asioihin, joilla on eniten merkitystä.

Vanhin Dallin H. Oaks opetti hiljakkoin yleiskonferenssissa: ”Meidän on jätettävä joitakin hyviä asioita voidaksemme valita toisia, jotka ovat parempia tai parhaita, koska ne kehittävät uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen ja vahvistavat perheitämme.”²

Parhaiden asioiden tavoitteleminen johtaa eittämättä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin peruseriaatteisiin – yksinkertaisiin ja kauniisiin totuuksiin, jotka meille on ilmoittanut rakastava, iankaikkinen ja kaikkietävä taivaallinen Isä. Nämä ydinopit ja periaatteet, jotka ovat niin yksinkertaisia, että lapsikin voi ne ymmärtää, antavat silti vastaukset elämän mutkikkaimpiin kysymyksiin.

Janotessamme monimutkaisia ratkaisuja emme aina arvosta yksinkertaisuuden tuomaa kauneutta ja selkeyttä.

Esimerkiksi pian avaruuteen noustuaan astronautit ja kosmonautit tajusivat, etteivät kuulakärkikynät toimi avaruudessa. Ja niinpä jotkut hyvin älykkäät ihmiset ryhtyivät ratkaisemaan ongelmaa. Työ vaati tuhansia työtunteja ja miljoonia dollareita, mutta he kehittivät lopulta kynän, jolla voi kirjoittaa kaikkialla, kaikissa lämpötiloissa ja lähes kaikille pinnoille. Mutta kuinka astronautit ja kosmonautit tulivat toimeen ennen kuin ongelma oli ratkaistu? He yksinkertaisesti käyttivät lyijykynää.

Leonardo da Vincin kerrotaan sanoneen: ”Yksinkertaisuus on suurinta oppineisuutta.”³ Kun tarkastelemme

onnensuunnitelman eli pelastussuunnitelman peruseriaatteita, voimme nähdä sen selkeydessä ja yksinkertaisuudessa taivaallisen Isämme viisauden hienouden ja kauneuden ja arvostaa sitä. Sitten oman viisautemme alku on muuttaa elämäämme niin, että se on Hänen mielensä mukaista.

Perusasioiden voima

Kerrotaan, että legendaarisella jalkapallovalmentaja Vince Lombardilla oli rituaali, jota hän noudatti ensimmäisenä valmennuspäivänä. Hänellä oli tapana nostaa jalkapallo ilmaan, näyttää sitä urheilijoille, jotka olivat pelanneet jalkapalloa monet vuodet, ja sanoa: ”Hyvät herrat, – – *tämä* on jalkapallo!” Hän puhui sen koosta ja muodosta, kuinka sitä voi potkaista ja kuljettaa tai sen voi syöttää. Hän vei joukkueen tyhjälle kentälle ja sanoi: ”Tämä on jalkapallokenttä.” Hän kävelytti heidät sen ympäri kuvaillen etäisyyksiä, muotoa, sääntöjä ja pelitapaa.⁴

Tämä valmentaja tiesi, että jopa nämä kokeneet pelaajat – ja itse asiassa koko joukkue – voivat tulla erinomaisiksi vain hallitsemalla perusasiat. He voisivat käyttää aikansa mutkikkaiden temppujen harjoitteluun, mutta elleivät he hallitsisi pelin perusasioita, heistä ei koskaan tulisi mestarijoukkuetta.

Uskon, että useimmat meistä ymmärtävät vaistomaisesti, kuinka tärkeitä perusasiat ovat. Joskus me vain joudumme sivuraiteille, koska on niin monia asioita, jotka tuntuvat houkuttelevammilta.

Painetusta sanasta, laajasta tiedotusvälinetarjonnasta, elektronisista välineistä ja laitteista – joista kaikista on hyötyä, jos käytämme niitä oikein – voi tulla vahingollisia häiriötekijöitä tai sydämettämiä eristäytymiskammioita.

Silti keskellä äänten ja valintojen paljoutta seisoo nöyrä Galilean mies

kädet ojennettuina, odottamassa. Hänen sanomansa on yksinkertainen: ”Tule ja seuraa minua.”⁵ Eikä Hän puhu voimakkaan megafonin avulla vaan hiljaisella, vienolla äänellä.⁶ Evankeliumin perussanoman on niin helppo hukkoa tietotulvaan, joka koh-
taa meitä joka puolelta.

Pyhät kirjoitukset ja elävien profeet-
tojen puhuttu sana tähdentävät evan-
keliumin peruseriaatteita ja -oppeja. Syy, miksi palaamme näihin perus-
periaatteisiin, puhtaisiin oppeihin, on
siinä, että ne ovat väylä syvällisen mer-
kityksellisiin totuuksiin. Ne ovat ovi
äärimmäisen tärkeisiin kokemuksiin,
jotka muutoin olisivat käsityskyymme
ulottumattomissa. Nämä yksinkertaiset
peruseriaatteet ovat avain sopusoi-
ntuiseen yhteiseloön Jumalan ja
ihmisten kanssa. Ne ovat avain taivaan
ikkunoiden avaamiseen. Ne johtavat
meidät rauhaan, iloon ja ymmärryk-
seen siitä, mitä taivaallinen Isä on
luvannut lapsilleen, jotka kuuntelevat
ja tottelevat Häntä.

Rakkaat veljeni ja sisareni, teki-
simme viisaasti, jos hidastaisimme
vähän, etenisimme olosuhteisiimme
sopivaa optimaalista vauhtia, keskit-
tyisimme olennaiseen, kohottaisimme
katseemme ja todella näkisimme asiat,
joilla on eniten merkitystä. Olkaamme
tietoisia niistä perussäännöistä, jotka
taivaallinen Isä on antanut lapsilleen
ja jotka ovat rikkaan ja hedelmällisen
elämän perusta kuolevaisuudessa ja
lupaus iankaikkisesta onnesta. Ne
opettavat meitä tekemään kaikki
nämä asiat ”viisaasti ja järjestyksessä,
sillä ihmistä ei vaadita juoksemaan
nopeammin kuin hänellä on voi-
maa. Ja vielä, on tarpeen, että hän on
uuttera, jotta hän siten voisi voittaa
palkinnon.”⁷

Veljet ja sisaret, niiden asioiden
uuttera tekeminen, joilla on eniten
merkitystä, johtaa meidät maailman

Vapahtajan luo. Siksi ”me puhumme
Kristuksesta, me riemuitsemme
Kristuksessa, me saarnaamme Kristuk-
sesta, me profetoimme Kristuksesta
– –, jotta [tietäisimme], mistä lähteestä
[voimme] odottaa [syntiemme] anteek-
siantoa”.⁸ Nykyajan mutkikkaassa,
hämmentävässä ja kiireisessä elämässä
tämä on tie, joka on ”muuta parempi”.⁹

Mitä sitten ovat perusasiat?

Kun käännyimme taivaallisen
Isämme puoleen ja etsimme Hänen
viisauttaan asioista, joilla on eniten
merkitystä, opimme yhä uudelleen
neljän tärkeimmän suhteen mer-
kityksen: suhteen Jumalaamme,
perheeseemme, lähimmäisiimme
ja itseemme. Kun arvioimme omaa
elämäämme auliilla mielellä, näemme,
missä olemme harhautuneet pois
muista paremmalta tieltä. Ymmär-
ryksemme silmät avautuvat, ja me
oivallamme, mitä meidän pitää tehdä

puhdistaksemme sydämemme ja kes-
kittääksemme elämämme uudelleen
perusasioihin.

Ensinnäkin suhteemme Jumalaan
on mitä pyhin ja ratkaisevin. Me
olemme Hänen henkilapsiaan. Hän
on Isämme. Hän haluaa, että olemme
onnellisia. Kun etsimme Häntä, kun
opimme Hänen Pojastaan Jeesuksesta
Kristuksesta, kun avaamme sydä-
memme Pyhän Hengen vaikutukselle,
elämästämme tulee vakaampaa ja tur-
vallisempaa. Koemme suurempaa rau-
haa, iloa ja täyttymistä, kun annamme
parastamme elääksemme Jumalan
iankaikkisen suunnitelman mukaan ja
pidämme Hänen käskynsä.

Me parannamme suhdettamme
taivaalliseen Isäämme oppimalla
Hänestä, olemalla yhteydessä Häneen,
tekemällä parannuksen synneistämme
ja seuraamalla aktiivisesti Jeesusta
Kristusta, sillä kukaan ei pääse Isän
luo muuten kuin Kristuksen kautta.¹⁰

Vahvistaaksemme suhdettamme Jumalaan me tarvitsemme merkityksellistä aikaa Hänen kanssaan kahden kesken. Hiljainen keskittyminen päivittäiseen henkilökohtaiseen rukoukseen ja pyhien kirjoitusten tutkimiseen ja pyrkimys olla aina voimassa olevan tempelisuosituksen haltija – nämä ovat joitakin viisaita asioita, joihin meidän tulee sijoittaa aikaamme ja ponnistuksiamme päästäksemme lähemmäksi taivaallista Isäämme. Ottakaamme vaari Psalmeissa olevasta kehotuksesta: ”Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala.”¹¹

Toinen tärkeä suhteemme on suhde perheeseemme. Koska mikään muu menestys ei voi korvata kotona tapahtunutta epäonnistumista¹², meidän on asetettava perheemme tärkeysjärjestyksessä korkealle. Rakennamme syvät ja rakastavat perhesuhteet tekemällä yhdessä yksinkertaisia asioita kuten syömällä päivällistä, pitämällä perheilän ja vain pitämällä hauskaa yhdessä. Perhesuhteissa *rakkaus* tarkoittaa itse asiassa *a-i-k-a-a*, aikaa. Se, että vietämme aikaa toistemme kanssa, on avain sopusointuun kotona. Me puhumme toisillemme emmekä toisitamme. Me opimme toisiltamme, ja me arvostamme sekä eroavaisuuksiamme että yhteneväisyyksiämme. Me luomme jumalallisen siteen toisiimme lähestyessämme Jumalaa yhdessä pitämällä perherukouksia, tutkimalla evankeliumia ja käymällä sunnuntaisin kirkossa.

Kolmas tärkeä suhde, joka meillä on, on suhde lähimmäisiimme. Me rakennamme tätä suhdetta yksi henkilö kerrallaan – olemalla herkkävaistoisia muiden tarpeille, palvelemalla heitä ja antamalla ajastamme ja kyvyistämme. Minuun teki syvän vaikutuksen eräs sisar, jota iän ja sairauden tuomat haasteet kuormittivat, mutta joka päätti, että vaikka hän ei voinut tehdä paljon, hän voi kuunnella.

Dublinissa Irlannissa

Ja niin hän joka viikko tarkkaili ihmisiä, jotka näyttivät ahdistuneilta tai masentuneilta, ja vietti heidän kanssaan aikaa kuuntelemalla. Mikä siunaus hän olikaan hyvin monien ihmisten elämässä.

Neljäs tärkeä suhde on suhde itseemme. Voi tuntua oudolta ajatella, että meillä on suhde itseemme, mutta meillä on. Jotkut ihmiset eivät tule toimeen itsensä kanssa. He arvostelevat ja vähättelevät itseään koko ajan, kunnes alkavat vihata itseään. Saanen ehdottaa, että vähennätte kiirettä ja käytätte vähän enemmän aikaa oppiaksenne tuntemaan itsenne paremmin. Kävelkää luonnossa, katsokaa auringonnousua, nauttikaa Jumalan luomakunnasta, pohtikaa palautetun evankeliumin totuuksia ja ottakaa selville, mitä ne teille henkilökohtaisesti merkitsevät. Oppikaa näkemään itsenne niin kuin taivaallinen Isä näkee teidät – Hänen kallisarvoisena tyttärenään tai poikanaan, jolla on jumalalliset mahdollisuudet.

Riemuitkaa puhtaasta evankeliumista

Veljet ja sisaret, olkaamme viisaita. Kääntykäämme Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin puhtaiden opillisten vesien puoleen. Nauttikaamme niistä iloisesti niiden yksinkertaisuudessa ja selkeydessä.

Taivaat ovat jälleen avoinna. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on jälleen keran maan päällä, ja sen yksinkertaiset totuudet ovat ilon runsas lähde!

Veljet ja sisaret, meillä on todella suuri syy riemuista. Jos teidän on vaikeaa tuntea riemua elämän ja sen kiireisen tahdin ja monien paineiden vuoksi, niin ehkäpä nyt on hyvä aika keskittyä uudelleen siihen, millä on eniten merkitystä.

Voima ei tule kiihkeästä toiminnasta vaan siitä, että on asettunut totuuden ja valon lujalle pohjalle. Se tulee siitä, että kiinnitämme huomiomme ja ponnistuksemme Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin perusasioihin. Se tulee siitä, että kiinnitämme huomiota jumalallisiin asioihin, joilla on eniten merkitystä.

Yksinkertaistakaamme elämäämme hieman. Tehkäämme muutoksia, jotka ovat välttämättömiä, jotta voimme keskittää elämämme uudelleen Kristuksen opetuslapseuden yksinkertaiseen, nöyrään ja äärimmäisen kauniiseen polkuun – polkuun, joka johtaa aina kohti merkityksen, ilon ja rauhan elämää. Tätä rukoilen ja jätän teille siunaukseni ja rakkauteni Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Mahatma Gandhi, Larry Changin julkaisussa *Wisdom for the Soul*, 2006, s. 356.
2. ”Hyvä, parempi, paras”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 104.
3. Leonardo da Vinci, julkaisussa *The Book of Positive Quotations*, toim. John Cook, 1993, s. 262.
4. Vince Lombardi, Donald T. Phillipsin julkaisussa *Run to Win: Vince Lombardi on Coaching and Leadership*, 2001, s. 92.
5. Luuk. 18:22.
6. Ks. 1. Kun. 19:12.
7. Moosia 4:27.
8. 2. Nefi 25:26
9. 1. Kor. 12:31; Et. 12:11.
10. Ks. Joh. 14:6
11. Ps. 46:10.
12. J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization*, 1924, s. 42; ks. myös Conference Report, huhtikuu 1935, s. 116.